

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Αποστόλου – Αθανασίου Τσοχατζόπουλου του Ευαγγέλου και της Αρετής, γεν. το έτος 1939 στην Αθήνα, κατοίκου Αθηνών επί της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου αρ. 33, πολιτικού μηχανικού.

Ι. Αρνούμαι κατηγορηματικά τις αποδιδόμενες κατηγορίες και εξ' αρχής Σας δηλώνω ότι το χρονικό διάστημα των πέντε (5) ημερών που μου χορηγήσατε ως προθεσμία για την προετοιμασία της υπεράσπισης μου δεν ήταν επαρκές καθώς η δικογραφία αριθμεί πλέον των 10.000 σελίδων, ενώ μεγάλο τμήμα αυτής περιλαμβάνει έγγραφα στην Αγγλική γλώσσα – μη μεταφρασμένα στην Ελληνική.

ΙΙ. Με δεδομένο ότι -όπως προειπώθηκε- δεν έχω πλήρως ενημερωθεί για το περιεχόμενο της δικογραφίας, από την μέχρι σήμερα τμηματική ανάγνωση μέρους της, με κάθε επιφύλαξη επάγομαι τα ακόλουθα:

1. Μου αποδίδεται το αδίκημα της **νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητά**, η οποία συνίσταται (ως βασικό αδίκημα) στην τέλεση της παθητικής δωροδοκίας σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου.

Όμως, όπως προκύπτει από το με ΑΒΜ ΑΟΙΕ/2010/367 από 22/3/2012 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών – άσκηση ποινικής δίωξης από την κα Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών κα Ελένη Σίσκου, **ΑΕΝ κινήθηκε σε βάρος μου ποινική δίωξη για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας**, παρά μόνο για αυτό της «*Νομιμοποίηση[ς] εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα από κοινού, κατ' εξακολούθηση και μη, τελεσθείσα κατ' επάγγελμα*».

α. Από την ανάγνωση του κατηγορητηρίου προκύπτει ότι ενώ **ΑΕΝ κινήθηκε σε βάρος μου ποινική δίωξη για το αδίκημα της δωροδοκίας**, μου αποδίδεται (σελ. 1-8 του κατηγορητηρίου) εν τέλει η πράξη της **παθητικής δωροδοκίας** υπό τον τίτλο «**ΒΑΣΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ**» και μάλιστα για την δήθεν από μέρους μου αίτηση και λήψη υπόσχεσης και τελικά λήψης ωφελημάτων προκειμένου να προβώ σε αναγόμενες

δήθεν στα καθήκοντα μου ενέργειες για την ανάθεση της προμήθειας και της επισκευής των υποβρυχίων και της προμήθειας των οπλικών συστημάτων TOR-M1.

Η ανωτέρω απόδοση κατηγορίας για την πράξη της παθητικής δωροδοκίας χωρίς προηγούμενη κίνηση ποινικής δίωξης καθιστά **απολύτως άκυρη** την διαδικασία κατ' αρ. 171 παρ. 1 εδ. β' και δ' ΚΠΔ.

β. Περαιτέρω, το ζήτημα της παθητικής δωροδοκίας στην προκειμένη περίπτωση κρίθηκε από το Δικαστικό Συμβούλιο του άρθρου 86 παρ. 4 Σ. (Α.Ε.Δ.) με το υπ' αρ. 1/2011 βούλευμά του, με το οποίο κήρυξε **απαράδεκτη** την ποινική δίωξη σε βάρος μου λόγω της εξάλειψης του αξιολογίου της πράξης εξαιτίας της παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και αρ. 3 παρ. 2 ν. 3126/03.

Ομοίως έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο της αποδιδόμενης σε μένα εν τέλει (παρά την απουσία κίνησης ποινικής δίωξης) πράξης της παθητικής δωροδοκίας λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και αρ. 3 παρ. 2 ν. 3126/03 για την περίπτωση των οπλικών συστημάτων TOR-M1.

Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων προϋποθέτει –και δη ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης της οικείας αξιόποινης συμπεριφοράς– την προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητα, η οποία απέφερε στον υπαίτιο το νομιμοποιούμενο έσοδο, δηλαδή την κυρία πράξη (βασικό έγκλημα), εδώ την τέλεση του αδικήματος της παθητικής δωροδοκίας.

Για να μπορεί, επομένως, να γίνει λόγος για νομιμοποίηση εσόδων «από εγκληματική δραστηριότητα», προϋποτίθεται ουσιαστικά και τυπικά η τέλεση μιας άλλης εγκληματικής δραστηριότητας, δηλαδή η προηγούμενη πραγμάτωση μιας άλλης αξιόποινης πράξης. Αυτή η άλλη αξιόποινη πράξη, η οποία προηγείται χρονικά, είναι εκείνη από την οποία προκύπτουν έσοδα προς νομιμοποίηση. Με αυτή τη νομοτεχνική σύλληψη δημιουργείται μια σχέση *κύριας* και *επόμενης* πράξης, όπου *κύρια* πράξη είναι το «βασικό» αδίκημα από το οποίο δημιουργείται το προϊόν και *επόμενη* εκείνη η εγκληματική συμπεριφορά, με την οποία το προϊόν αυτό αποκτά νομιμοφανή υπόσταση.

Παράλληλα, η αναφορά σε «προερχόμενη» από την προαναφερόμενη δραστηριότητα περιουσία υποδηλώνει ότι το περιουσιακό προϊόν πρέπει να προκύπτει **άμεσα και αιτιακά** από την τέλεση της προηγούμενης εγκληματικής δραστηριότητας, να συνιστά το «έσοδο» που απεκόμισε ο δράστης με την πραγμάτωσή της και εξαιτίας της πραγμάτωσής της και να μην προκύπτει έμμεσα ως

προϊόν άλλων εγκληματικών πράξεων που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εγκλημάτων του άρθρου 1 στοιχ. α' του ν. 2331/1995. Άλλωστε, το γεγονός ότι ως προϊόν της προηγούμενης δραστηριότητας νοείται μόνο το «περιουσιακό στοιχείο», που προσδιορίζουμε εδώ, συνάγεται και από τη διατύπωση του νόμου που κάνει λόγο για νομιμοποίηση «εσόδων» από εγκληματική δραστηριότητα (ΑΔ ΗΟC Γ. Δημήτραινας, Η διεύρυνση της έννοιας της «βασικής» εγκληματικής πράξης στο έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, ΠoinXp ΝCΤ/351 επ.).

Επομένως, όπως ορθά αναφέρεται στην σχετική βιβλιογραφία, «Η νομιμοποίηση εσόδων είναι λοιπόν εκ της φύσεώς της αρρήκτως συνδεδεμένη προς την κυρία πράξη ως χρονικώς επόμενη και υποτελής σ' αυτήν» (Ετσι, Ηλίας Αναγνωστόπουλος, Ζητήματα της ποινικής δίωξης Υπουργών και συμμετόχων, ΠoinXp 2011 σελ. 569 επ. με περαιτέρω παραπομπές σε Γ. Δημήτραινα, όπ.π. και σε Χ. Μυλωνόπουλο, Ποινικό Δίκαιο – Γεν. Μέρος Ι 2007/173).

Στην προκειμένη περίπτωση, καθίσταται αδύνατη η απόδοση κατηγορίας και η δικαστική διερεύνηση του αδικήματος της **παθητικής δωροδοκίας** ως «βασικού εγκλήματος» καθώς αφορά πράξη Υπουργού σε σχέση με τα καθήκοντα του, για την οποία έχει εξαλειφθεί το φερόμενο αξιόποινο λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 86 παρ. 3 Σ. σε συνδυασμό με το άρθρο 3 παρ. 2 ν. 3126/03 και ΟΧΙ λόγω παραγραφής.

Η αποσβεστική προθεσμία που τάσσεται για την άσκηση του δικαιώματος της Βουλής και μόνο να διώκει Υπουργούς συνιστά ειδική ρύθμιση που συνδέεται αρρήκτως προς το πρόσωπο του Υπουργού. Η άπρακτη πάροδος της προθεσμίας αυτής εξαλείφει το αξιόποινο της πράξης για τον ίδιο τον Υπουργό. Κανένα άλλο δικαστικό όργανο δεν δύναται να διερευνήσει – ούτε «αναγκαίως και παρεπιμπτόντως» - την ενδεχόμενη ποινική ευθύνη Υπουργού, με δεδομένο ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 86 παρ. 1 και 2 Σ., αρ. 1 παρ. 1 και 3, αρ. 4 παρ. 1, αρ. 6 παρ. 2 ν. 3126/03 και αρ. 157 παρ. 3 Κανονισμού της Βουλής ΜΟΝΟ η Ολομέλεια της Βουλής έχει δικαιοδοσία να ασκήσει ποινική δίωξη κατά Υπουργού.

Επομένως, διερεύνηση ενδεχόμενης ποινικής ευθύνης Υπουργού, είτε αμέσως, είτε εμμέσως, είτε υπό τον μανδύα της δήθεν «αναγκαίας και παρεπιπτώουσας» έρευνας στο πλαίσιο διερεύνησης έτερου ποινικού αδικήματος ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ρητά και συνιστά –όπως υποστηρίζεται- κατάχρηση εξουσίας κατ'

αρ. 239 περ. β' ΠΚ (ΑΔ ΗΟC βλ. Η. Αναγνωστόπουλο, όπ.π. για την αντίστοιχη περίπτωση δίωξης από την Βουλή σε υποσημείωση αρ. 38).

2. Παρά ταύτα και όντας κρατούμενος μετά την από μέρους Υμών έκδοση εντάλματος σύλληψης χωρίς να είμαι ύποπτος φυγής, εξαναγκάζομαι να παράσχω εξηγήσεις (και μάλιστα χωρίς να έχω πλήρη γνώση της δικογραφίας) κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητάς μου (ΑΠ 2464/05 σε Συμβ ΠΛογ 05/2178) υπό την έννοια της απουσίας υποχρέωσής να αποδείξω την αθωότητά μου (άρθρο 6 ΕΣΔΑ).

Μου αποδίδεται ότι δήθεν ζήτησα και έλαβα υπόσχεση ωφελημάτων (χρημάτων) σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου προκειμένου να προβώ σε ενέργεια που αναγόταν στα καθήκοντα μου για την ανάθεση της προμήθειας και της επισκευών των υποβρυχίων και της προμήθειας των οπλικών συστημάτων TOR – M1 περί τις αρχές του έτους 1998 και «πάντως πριν τις ενέργειες αυτές και πριν την κατάρτιση των συμβάσεων».

Εν συνεχεία, αναφέρεται στο ίδιο κατηγορητήριο περί παθητικής δωροδοκίας (χωρίς να έχει ασκηθεί σε βάρος μου ποινική δίωξη) ότι έλαβα χρηματικά ποσά από τις εταιρίες Ferrostaal και ANTEY.

Επί των ανωτέρω, λεκτέα τα κάτωθι:

α. Από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε οποιουδήποτε είδους ζημία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου από την σύναψη των επίδικων συμβάσεων κατόπιν της ομόφωνης απόφασής του ΚΥΣΕΑ.

β. Από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε ότι «ζήτησα και έλαβα υπόσχεση ωφελημάτων» όπως αναφέρεται στο κατηγορητήριο. Ποιος μάρτυρας αναφέρει ότι «ζήτησα και έλαβα υπόσχεση ωφελημάτων» ; Από ποιο έγγραφο προκύπτει ότι «ζήτησα και έλαβα υπόσχεση ωφελημάτων» ;

γ. Για την στοιχειοθέτηση του αδικήματος της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψία) προϋποτίθεται η ενεργητική δωροδοκία. Στην προκειμένη περίπτωση, τόσο στο κατηγορητήριο, όσο και από την δικογραφία δεν προκύπτει κανένα όνομα φυσικού προσώπου που δήθεν μου κατέβαλε χρηματικά ποσά, ούτε όμως ασκήθηκε ποινή δίωξη σε βάρος φυσικών προσώπων. Η δε αναφορά σε ενεργητική δωροδοκία γενικώς και αορίστως από τις εταιρίες Ferrostaal και ANTEY δεν μπορεί να οδηγήσει σε στοιχειοθέτηση κανενός είδους αδικήματος. Για να υπάρξει παθητική δωροδοκία προηγείται και προϋποτίθεται η ενεργητική δωροδοκία.

Αναμένω όπως εγγράφως με ενημερώσετε για τα ονόματα των φυσικών προσώπων τα οποία δήθεν με δωροδότησαν.

δ. Ιδιαίτερα ευφυώς γίνεται αναφορά στο κατηγορητήριο περί δήθεν από μέρος μου αίτησης και λήψης υπόσχεσης ωφελημάτων (χρημάτων) περί τις αρχές του έτους 1998 και «πάντως πριν τις ενέργειες αυτές και πριν την κατάρτιση των συμβάσεων», την στιγμή κατά την οποία από το ίδιο το κατηγορητήριο μου αποδίδεται η λήψη ωφελημάτων από το 1999 και μετά.

Από ποιο στοιχείο προκύπτει ότι περί τις αρχές του έτους 1998 και «πάντως πριν τις ενέργειες αυτές και πριν την κατάρτιση των συμβάσεων» εγώ ζήτησα και έλαβα την προαναφερόμενη υπόσχεση;

Από κανένα αποδεικτικό μέσο δεν προέκυψε τέτοιου είδους αίτηση και λήψη υπόσχεσης ωφελημάτων και μάλιστα περί τις αρχές του έτους 1998. Η δε τελευταία αναφορά στο έτος 1998 και «πάντως πριν τις ενέργειες αυτές και πριν την κατάρτιση των συμβάσεων» δεν είναι καθόλου τυχαία.

Και αυτό γιατί σύμφωνα με την πάγια νομολογία για την στοιχειοθέτηση του αδικήματος του άρθρου 235 ΠΚ απαιτείται «...τα δώρα ή ανταλλάγματα που δεν αρμόζουν σ' αυτόν, να δίδονται ή και να υπάρχει υπόσχεση τούτων, για μελλοντική ενέργεια ή παράλειψή του» (ΑΠ 1202/2011 ΝΟΜΟΣ).

«Εάν τα δώρα που ζητούσε ή λάμβανε κ.λπ. ο δράστης απέβλεπαν σε ήδη τελειωμένη ενέργεια ή παράλειψή του ως υπαλλήλου η πράξη ήταν ανέγκλητη μη αξιόποινη» (ΑΠ 1448/2011 ΝΟΜΟΣ)

Με δεδομένο επομένως ότι κατά το ίδιο το κατηγορητήριο δήθεν έλαβα ωφελήματα ΚΑΤΟΠΙΝ των υπογραφών των επίδικων συμβάσεων και προκειμένου να μην εφαρμοσθεί η προαναφερόμενη πάγια νομολογία περί ανέγκλητης - μη αξιόποινης πράξης, «εφευρέθηκε» (αφού από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει) η αίτηση και λήψη υπόσχεσης ωφελημάτων «κατά το έτος 1998 και πριν τις ενέργειες αυτές και πριν την κατάρτιση των συμβάσεων».

3. Για τη στοιχειοθέτηση της παθητικής δωροδοκίας κατ' άρθρο 235 ΠΚ γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία ότι «στην απόφαση πρέπει να διαλαμβάνεται και διευκρινίζεται ότι η ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου ανάγεται στις υπηρεσιακές του υποχρεώσεις, περιλαμβάνεται μέσα στον κύκλο της αρμοδιότητάς του, όπως αυτή διαγράφεται από το νόμο ή τους υπηρεσιακούς κανονισμούς, διαταγές ή οδηγίες ή προκύπτει από τη φύση της υπηρεσίας του και πόθεν τούτο προκύπτει, μη αρκούντος ότι

ανάγεται στην υπηρεσία ή τα καθήκοντά του, άνευ άλλου τινός, έστω και αν τέτοια ενέργεια αποτελεί προπαρασκευαστική μόνο πράξη απόφασης που λαμβάνει άλλος υπάλληλος ως αρμόδιος. Επομένως δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις, πράξεις που βρίσκονται έξω από τα υπηρεσιακά καθήκοντα του υπαλλήλου, όπως εκείνες που γίνονται με χρησιμοποίηση υπηρεσιακής επιρροής του ή με ανεπίτρεπτη δραστηριότητα αυτού, σε άλλο υπάλληλο ο οποίος έχει αρμοδιότητα να ενεργήσει για την πραγματοποίησή τους». (ΑΠ 1202/2011 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1448/2011 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1428/2009 Τράπεζα Πληροφοριών ΑΠ, ΑΠ 675/2007 ΠοινΧρ 08/151, ΑΠ 2286/2009 Τράπεζα Πληροφοριών ΑΠ, ΑΠ 2004/2009 Τράπεζα Πληροφοριών ΑΠ, ΑΠ 1355/1986 ΠοινΧρ 1987/153 κ.α.).

α. Όπως εσφαλμένως στο ανακριτικό κατηγορητήριο μου αποδίδεται ως προς την υπόθεση των υποβρυχίων ότι αναγόταν στα καθήκοντα μου η ανάθεση της προμήθειας και της επισκευής των υποβρυχίων και μάλιστα ότι το ΚΥΣΕΑ ενέκρινε δική μου απόφαση!

Από την άλλη, ως προς την υπόθεση των TOR –Μ1 ορθά αναφέρεται στο ίδιο κατηγορητήριο ότι «της υπογραφής της σύμβασης είχε προηγηθεί η έκδοση τηςαπόφασης του ΚΥΣΕΑ...».

Εντύπωση βεβαίως προκαλεί το γεγονός αυτό της διαφορετικής και αντιφατικής αντιμετώπισης δυο πανομοιότυπων διαδικασιών αναφορικά με την επιλογή όπλων, ενώ είναι προφανώς κοινός τόπος ότι την σχετική απόφαση την λαμβάνει το ΚΥΣΕΑ και όχι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας!

Και πάλι όμως, γιατί στο κατηγορητήριο ως προς τα υποβρύχια αναφέρεται ότι την απόφαση επιλογής την λαμβάνει ο ΥΕΘΑ και εν συνεχεία επικυρώνεται από το ΚΥΣΕΑ, ενώ ως προς τους TOR –Μ1 περιγράφεται η ορθή διαδικασία – εντελώς αντίστροφη – ότι το ΚΥΣΕΑ αποφασίζει και ο ΥΕΘΑ υποχρεούται να υλοποιήσει την απόφαση;

β. Προκειμένου να καταστεί σαφές ότι οι αποφάσεις επιλογών των επίδικων υποβρυχίων ελήφθησαν από άλλα συλλογικά όργανα και ότι δεν ανάγονταν στα δικά μου καθήκοντα ως ΥΕΘΑ, θέτω υπόψη Υμών τα σχετικά πραγματικά περιστατικά επί τη βάση των προβλεπόμενων από τον νόμο διαδικασιών:

ι. Η υπόθεση των υποβρυχίων ξεκινάει ήδη από τα τέλη του 1996.

-19 Δεκεμβρίου 1996. Το Ανώτατο Ναυτικό Συμβούλιο (ΑΝΣ) ενέκρινε τις Γενικές Επιχειρησιακές Απαιτήσεις των νέων Υποβρυχίων (Υ/Β).

-Απρίλιος 1997. Το Γενικό Επιτελείο Ναυτικού (ΓΕΝ) ξεκίνησε τη διερεύνηση της διεθνούς αγοράς, αποστέλλοντας αιτήσεις για την συγκέντρωση πληροφοριών όσον αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές των Υ/Β σε οργανισμούς και Ναυπηγεία που είχαν πρόσφατα σχεδιάσει και ναυπηγήσει Υ/Β.

-Ιούλιος 1997-Νοέμβριος 1997, το ΓΕΝ συγκέντρωσε τις αιτηθείσες πληροφορίες από οργανισμούς και Ναυπηγεία για τις τεχνικές προδιαγραφές, που συμπληρώθηκαν με ειδικές παρουσιάσεις καθώς και με διευκρινίσεις επί όποιων συγκεκριμένων ζητημάτων κρίθηκε απαραίτητο. Ζητήθηκαν πληροφορίες για εννέα τύπους υποβρυχίων. Το ΓΕΝ αποκτά έτσι πλήρη εικόνα για το τι υπάρχει στη διεθνή αγορά.

-Δεκέμβριος 1997 η αρμόδια Διεύθυνση Εξοπλισμών του ΓΕΝ σε απόρρητο ενημερωτικό σημείωμα αποτυπώνει πλήρως την αξιολόγηση των συλλεγέντων πληροφοριών για όλους τους τύπους υποβρυχίων. Ήδη κατά την αρχική αξιολόγηση των βασικών τεχνικών και επιχειρησιακών χαρακτηριστικών διαπιστώνεται ότι μόνο το Υ/Β 214 πληροί όλες τις απαιτήσεις.

-22 Δεκεμβρίου 1997 το ΑΝΣ με βάση όλα τα παραπάνω στοιχεία ενέκρινε τις τροποποιήσεις στις επιχειρησιακές απαιτήσεις των νέων Υ/Β, καθορίζοντας ως ανελαστικές δύο από αυτές: α) το σύστημα αναερόβιας πρόωσης και β) το σύστημα διεύθυνσης βολής να βάλει και ελέγχει κατ'ελάχιστον τα υπάρχοντα στο Π.Ν. όπλα. Με την ίδια απόφαση το ΑΝΣ απορρίπτει οριστικά τους τέσσερις από τους εννέα υποψήφιους τύπους Υ/Β, λόγω της πρώτης ανελαστικής απαίτησης (σύστημα αναερόβιας πρόωσης) και για τη δεύτερη ανελαστική απαίτηση (σύστημα διεύθυνσης βολής) απορρίπτει σε πρώτη φάση (που σημαίνει ότι οι εταιρείες μπορούσαν να επανέλθουν, αν αποδέχονταν επανασχεδιασμό του συστήματος βολής) άλλους τρεις υποψήφιους τύπους. Με κριτήριο το βαθμό ανταπόκρισης σε 21 βασικές απαιτήσεις που καθόρισε το ΑΝΣ (συγκριτική αξιολόγηση) η κατάταξη του υποψήφιων τύπων ήταν: Πρώτο το Υ/Β S 214. Δεύτερο το Ολλανδικό MORAY. Τρίτο το Γαλλο-ισπανικό SCORPENE.

-30 Μαρτίου 1998 το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε:

α) «Να επισπευσθούν οι διαδικασίες υλοποίησης των εξοπλιστικών προγραμμάτων που προβλέπονται από το ΕΜΠΑΕ (Ενιαίο Μακροπρόθεσμο Πρόγραμμα Ανάπτυξης και Εκσυγχρονισμού) 1996-2000 και να καταβληθεί προσπάθεια τήρησης των χρονοδιαγραμμάτων όπως αυτά συζητήθηκαν στο ΚΥΣΕΑ».

β) «Να επιταχυνθούν οι διαδικασίες επιχειρησιακής αξιοποίησης των οπλικών συστημάτων που παραλαμβάνονται ώστε αυτά να καταστούν το ταχύτερο δυνατό ετοιμοπόλεμο- εκμεταλλεύσιμα».

γ) «Η σχεδίαση της προμήθειας των μειζόνων εξοπλιστικών προγραμμάτων και η απόφαση προμήθειας να γίνεται με προοπτική κάλυψης μακροχρόνιων αναγκών (10ετίας και πλέον) η δε υλοποίηση της προμήθειας σταδιακή, ώστε να επιτυγχάνονται συμφερότεροι όροι οικονομικοί- επενδυτικοί αλλά και να γίνεται ανάλογη πολιτικοστρατιωτική εκμετάλλευση.

δ) «Να υπάρξει η απαιτούμενη συνεργασία των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Οικονομίας και Εξωτερικών ώστε να επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη δυνατή πολιτικοοικονομική εκμετάλλευση.

-Μαΐος- Ιούνιος 1998 πραγματοποιήθηκαν επι τόπου επισκέψεις στελεχών του ΓΕΝ σε Ναυπηγεία και Εταιρείες.

-10 Ιουνίου 1998 το ΑΝΣ, μετά από αξιολόγηση των απαιτούμενων στοιχείων από οργανισμούς και Ναυπηγεία, καταλήγει σε πέντε τύπους Υ/Β (καταρτίζει δηλαδή τη «Short list»).

-11 Ιουνίου 1998 το ΓΕΝ γνωστοποίησε στη Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών (ΓΔΕ) τον κατάλογο με τους πέντε υποψήφιους τύπους (Short list), καθώς και το τεχνικό σκέλος της αίτησης για υποβολή προσφοράς (RFP).

-16 Ιουνίου 1998 το ΓΕΝ πρότεινε την ναυπήγηση τριών νέων Υ/Β, με ναυπήγηση του πρώτου στο εξωτερικό και των δύο άλλων στην Ελλάδα.

—Από τις μέχρι τώρα διαδικασίες είναι σαφέστατο ότι το πρόγραμμα των νέων Υ/Β ξεκινάει με πρωτοβουλία του αρμόδιου Επιτελείου, δηλαδή του ΓΕΝ, το οποίο, μετά από εκτενή έρευνα αγοράς και αξιολόγηση των δεδομένων, καταλήγει σε πέντε υποψήφιους τύπους Υ/Β.

Από την συγκριτική αξιολόγηση των τεχνικών και επιχειρησιακών χαρακτηριστικών που εγκρίθηκαν από το ΑΝΣ προκύπτει σαφώς ότι όλοι οι υποψήφιοι τύποι εκτός από το S 214 δεν καλύπτουν κρίσιμες απαιτήσεις που έχει θέσει το Πολεμικό Ναυτικό, όπως πχ την ακτίνα δράσης εν καταδύσει με Α.Ι.Ρ. (σύστημα αναερόβιας πρόωσης) και την συνολική ακτίνα δράσης. Επίσης προκύπτει ότι οι άλλοι υποψήφιοι τύποι πλην του S 214 δεν καλύπτουν ανά περίπτωση και άλλα κρίσιμα χαρακτηριστικά.

Κατά συνέπεια, με βάση τα εγκεκριμένα από το Πολεμικό Ναυτικό χαρακτηριστικά **μόνον ο τύπος S 214 είναι αποδεκτός.**

-22 Ιουλίου 1998 το Συμβούλιο Άμυνας (Υπουργός, Υφυπουργός, Αρχηγοί ΓΕΕΘΑ, ΓΕΣ, ΓΕΑ, ΓΕΝ) αποφάσισε τα εξής: «**Την προώθηση στο ΚΥΣΕΑ για ενημέρωση ή και λήψη αποφάσεων των παρακάτω εξοπλιστικών προγραμμάτων: Υποβρύχια (Ναυπήγηση Νέων Υ/Β (3+1 OPTION) και Εκσυγχρονισμός Υ/Β)**».

-24 Ιουλίου 1998 το ΚΥΣΕΑ αποφασίζει να πραγματοποιηθούν στην Ελλάδα με **συμπαράγωγή όλα τα μεγάλα προγράμματα ναυπήγησης του Πολεμικού Ναυτικού.** Στο πλαίσιο αυτό, **ανέθεσε στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά (Ε.Ν.Α.Ε.) τη ναυπήγηση των νέων Υ/Β και των 4 νέων Περιπολικών(Κανονιοφόρων), και στα Ναυπηγεία Ελευσίνας τη ναυπήγηση των 3 Πυραυλακάτων και του Πετρελαιοφόρου Στόλου.**

Συγκεκριμένα για τα νέα Υ/Β **το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε** τα εξής:

«Εγκρίνεται η ναυπήγηση 3 νέων υποβρυχίων με δικαίωμα 1 ακόμη option. Η υλοποίηση του προγράμματος θα γίνει με ανάθεση στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΑΕ (ΕΝΑΕ).

Σε επόμενο ΚΥΣΕΑ να γίνει ενημέρωση για την πορεία υλοποίησης του προγράμματος και την επιλογή του ξένου οίκου που θα συνεργασθεί με τα Ελληνικά Ναυπηγεία.».

-26 Αυγούστου 1998 τα Ε.Ν.Α.Ε. γνωστοποιούν στο ΥΠΕΘΑ τη συνεργασία τους με τον Γερμανικό Οίκο FERROSTAAL/HDW για εγκατάσταση και λειτουργία της υποδομής για κατασκευή υποβρυχίων στην Ελλάδα και προτείνουν την άμεση έναρξη του προγράμματος συμπαράγωγής των νέων Υ/Β με τη συνεργασία των Γερμανικών Ναυπηγείων FS/HDW.

-7 Οκτωβρίου 1998 το Συμβούλιο Άμυνας (ΣΑΜ) αποφάσισε τα εξής:

«**α. Την προώθηση στο ΚΥΣΕΑ για λήψη αποφάσεων του προγράμματος :**

Ναυπήγηση Νέων Υποβρυχίων

Σε συνέχεια της **υπ' αριθμ. 3/Σ.9/1998 απόφασης του ΚΥΣΕΑ**, μετά από σχετική πρόταση από τα Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. (Ε.Ν.Α.Ε.) και την ανάγκη για άμεση έναρξη του προγράμματος ναυπήγησης των νέων υποβρυχίων:

Έγκριση για συνέχιση της διαδικασίας του προγράμματος με κατάθεση προσφοράς από τα Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. σε συνεργασία με το προτεινόμενο από αυτά ξένο οίκο FERROSTAAL/HDW.

-9 Οκτωβρίου 1998 το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε τα εξής :

Σε συνέχεια της υπ' 3/Σ.9/1998 απόφασης του ΚΥΣΕΑ, μετά από σχετική πρόταση από τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. (ΕΝΑΕ) και την ανάγκη για άμεση έναρξη του προγράμματος ναυπήγησης των νέων υποβρυχίων :

Ενέκρινε την συνέχιση της διαδικασίας του προγράμματος με κατάθεση προσφοράς από τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. σε συνεργασία με τον προτεινόμενο από αυτά ξένο Οίκο FERROSTAAL/HOWALDTS WERKE DEUTSCHE WERFT (FS/HDW).

Πριν την τελική διαπραγμάτευση να τεκμηριωθεί το κόστος πρόσκτησης, με την συγκέντρωση-σύγκριση επαρκών και αξιόπιστων συγκριτικών στοιχείων και άλλων τύπων υποβρυχίων.

Σε επόμενο ΚΥΣΕΑ να γίνει εισήγηση για την τελική απόφαση.

-19 Νοεμβρίου 1998 το ΑΝΣ, μετά από τεχνική και επιχειρησιακή αξιολόγηση των τύπων 212 και 214 από επιτροπή αξιολόγησης του ΓΕΝ, αποφασίζει ότι προκρίνονται τα υποβρύχια τύπου 214 έναντι των τύπου 212, ως υπερέχοντα στον τεχνικο-επιχειρησιακό τομέα και προωθεί την απόφαση αυτή στη ΓΔΕ.

-11 Δεκεμβρίου 1998 ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, με βάση την απόφαση του ΚΥΣΕΑ (9/10/1998) και την απόφαση του ΑΝΣ (19/11/1998), ενέκρινε τον τρόπο υλοποίησης του προγράμματος ναυπήγησης 3 Υ/Β τύπου 214 και ενός Option με απευθείας ανάθεση, ως πρόγραμμα συμπαραγωγής, στην εταιρεία Ε.Ν.Α.Ε. σε συνεργασία με τα Γερμανικά ναυπηγεία FS/HDW

-26 Ιανουαρίου 1999 συνεδρίασε η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής με θέμα συζήτησης τα Εξοπλιστικά Προγράμματα στην οποία έγινε ενημέρωση από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και συζήτηση και για το πρόγραμμα των Υ/Β, για τις μέχρι τότε αποφάσεις του ΚΥΣΕΑ, για την αναμενόμενη υποβολή προσφοράς από τα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά σε συνεργασία με την Γερμανική FS/HDW. Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής συνεδρίασε και πάλι με το ίδιο θέμα στις 3 Φεβρουαρίου 1999.

-28 Ιανουαρίου 1999 τα Ε.Ν.Α.Ε. υπέβαλαν την προσφορά.

-26 Φεβρουαρίου 1999 συγκροτήθηκε η Επιτροπή Τεχνικοοικονομικής Αξιολόγησης της Προσφοράς με συμμετοχή και εκπροσώπων του ΓΕΝ. Η Επιτροπή, μετά από αναλυτική αξιολόγηση της προσφοράς και των ΑΩ, υπέβαλε το σχετικό Πρακτικό τον Ιούλιο 1999.

-Ιούλιος 1999, μετά από ενημέρωση για τα περιεχόμενα στο Πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας αποφάσισε να εισάγει το θέμα στο ΣΑΜ και στο ΚΥΣΕΑ.

-25 Ιουλίου 1999 το ΣΑΜ αποφάσισε:

«Την προώθηση στο ΚΥΣΕΑ για ενημέρωση και λήψη αποφάσεων επί του Προγράμματος Ναυπήγησης Νέων Υποβρυχίων. Συγκεκριμένα: «Σε συνέχεια των υπ' αριθ. 3/Σ.9/24.7.98 (παρ. 2θ) και 1/Σ.11/9.10.98 (παρ. 2στ) αποφάσεων του ΚΥΣΕΑ πρόταση για την ανάθεση ναυπήγησης τριών (3) Υποβρυχίων Γερμανικού τύπου 214 στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. (ΕΝΑΕ) με τη συνεργασία του Γερμανικού οίκου FERROSTAAL/HOWALDTS WERKE DEUTSCHE WERFT (FS/HDW)».

-26 Ιουλίου 1999 το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε σχετικά με το **Πρόγραμμα Ναυπήγησης Νέων Υποβρυχίων** τα εξής :

- (1) Σε συνέχεια των υπ' αριθ. 3/Σ.9/24.7.98 (παρ. 2θ) και 1/Σ.11/9.10.98 (παρ. 2στ) αποφάσεων του ΚΥΣΕΑ εγκρίνει την ανάθεση ναυπήγησης τριών (3) Υποβρυχίων Γερμανικού τύπου 214 στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. (ΕΝΑΕ).
- (2) Εγκρίνει τα Υποβρύχια να ναυπηγηθούν με τη συνεργασία του Γερμανικού οίκου FERROSTAAL/HOWALDTS WERKE DEUTSCHE WERFT (FS/HDW).
- (3) Το θέμα του δικαιώματος προαίρεσης (OPTION) ενός (1) επιπλέον Υποβρυχίου θα αποφασιστεί αφού προηγουμένως αξιολογηθούν οι διάφορες εναλλακτικές περιπτώσεις ναυπήγησης στα ΕΝΑΕ ή στα Γερμανικά Ναυπηγεία, με εκτίμηση των προσφορότερων χρόνων παράδοσης και του τελικού κόστους.
- (4) Να εξασφαλισθούν Αντισταθμιστικά Ωφελήματα.
- (5) Εντέλλεται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών να μεριμνήσει για την εξασφάλιση των αναγκαίων πιστώσεων,
- (6) Εξουσιοδοτεί τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας να ολοκληρώσει τις σχετικές διαδικασίες και να αναθέσει το πρόγραμμα το ταχύτερο δυνατόν».

-Ιούλιος 1999 ζητήθηκε από τα ΕΝΑΕ η υποβολή της βέλτιστης προσφοράς όσον αφορά το οικονομικό σκέλος και τους χρόνους υλοποίησης του προγράμματος.

-Ιούλιος 1999 κατατέθηκε η βελτιωμένη τελική πρόταση των ΕΝΑΕ.

-Ιούλιος 1999- Φεβρουάριος 2000 έγιναν διαπραγματεύσεις των όρων υλοποίησης του προγράμματος από την αρμόδια υπηρεσιακή επιτροπή. Μετά την ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων η επιτροπή εισηγείται την κατακύρωση του προγράμματος.

-5 Φεβρουαρίου 2000, δώδεκα ημέρες πριν την υπογραφή της σύμβασης, συνεδρίασε η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής με θέμα συζήτησης τα Εξοπλιστικά Προγράμματα στην οποία έγινε ενημέρωση από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με αναλυτικά στοιχεία για την σύγκριση του κόστους και των επιχειρησιακών χαρακτηριστικών για κάθε ένα τύπο Υποβρυχίου (Γερμανικό, Γαλλικό και Ολλανδικό).

-14 Φεβρουαρίου 2000 υπογράφηκε η σύμβαση των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων μεταξύ της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της FS/HDW.

-15 Φεβρουαρίου 2000 υπογράφηκε η κύρια σύμβαση μεταξύ της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και των Ε.Ν.Α.Ε.

Η προκαταβολή του προγράμματος ανήλθε στο 11,2 % του συνολικού τιμήματος και οι επόμενες πληρωμές, όπως συμβαίνει με όλα τα σχετικά προγράμματα διεθνώς, αντιστοιχούσαν σε συγκεκριμένα ορόσημα της σύμβασης.

-5 Ιουλίου 2000 συνεδρίασε η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής με θέμα συζήτησης τα Εξοπλιστικά Προγράμματα στην οποία έγινε ενημέρωση από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με αναλυτικά στοιχεία για τις συμβάσεις που υπογράφηκαν και για το πρόγραμμα των Υ/Β.

-27 Φεβρουαρίου 2001 ξεκίνησε η κατασκευή του πρώτου υποβρυχίου τύπου 214 στα ναυπηγεία HDW στο Κίελο της Γερμανίας.

-16 Φεβρουαρίου 2002 (ενώ έχει μεσολαβήσει αλλαγή της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΘΑ) **το ΚΥΣΕΑ (με διαφορετική σύνθεση) αποφάσισε τα εξής :**

Α. Την υλοποίηση του εξοπλιστικού προγράμματος προμήθειας ενός (1) επιπλέον Υποβρυχίου (Υ/Β), με άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης (OPTION) της σύμβασης 012Β/00 μεταξύ ΥΠΕΘΑ/ΓΔΕ και Ε.Ν.Α.Ε., με σχετική τροποποίηση αυτής, έτσι ώστε να προβλεφθεί χρονική μετατόπιση των πληρωμών από το 2005 και μετά.

Β. Την υλοποίηση του εξοπλιστικού προγράμματος Εκσυγχρονισμού Μέσης Ζωής και Γενικής Επισκευής τριών (3) Υ/Β τ. «ΠΙΟΣΕΙΔΩΝ», με δικαίωμα προαίρεσης (OPTION) για τον εκσυγχρονισμό- γενική επισκευή ενός (1) επιπλέον Υ/Β, με την υπογραφή σύμβασης, εντός του 2002 με τα Ε.Ν.Α.Ε., στην οποία να προβλεφθεί χρονική μετατόπιση των πληρωμών από το 2005 και μετά.

Γ. Αναθέτει στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Άμυνας, να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες για την υλοποίηση της παρούσης απόφασης».

ii. Αυτονόητα συμπεράσματα από όλα τα παραπάνω είναι ότι:

- Η υπόθεση των Υ/Β ξεκίνησε με πρωτοβουλία και εισήγηση των αρμόδιων οργάνων του Πολεμικού Ναυτικού, το οποίο μέσω του ΑΝΣ προσδιόρισε και αξιολόγησε όλες τις τεχνικές, επιχειρησιακές και οικονομικές παραμέτρους και παρακολούθησε την πορεία του προγράμματος.

- Όλες οι κρίσιμες αποφάσεις για το Πρόγραμμα των νέων Υποβρυχίων ελήφθησαν από το ΚΥΣΕΑ σε διαδοχικές συνεδριάσεις του.

- Οι αποφάσεις όλων των αρμόδιων συλλογικών οργάνων (ΣΑΓΕ, ΣΑΜ) και του ΚΥΣΕΑ ήταν ΟΜΟΦΩΝΕΣ.

Συγκεκριμένα για το πρόγραμμα των Υ/Β το ΚΥΣΕΑ αποφάσισε για τα εξής :

1. Την επίσπευση των εξοπλιστικών Προγραμμάτων (30-3-1998).
2. Την ναυπήγηση τριών (3) νέων Υποβρυχίων με δικαίωμα ενός OPTION (24-7-1998).
3. Την υλοποίηση του Προγράμματος με ανάθεση στα κρατικά τότε Ναυπηγεία Σκαρामαγκά (ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε.) (24-7-1998).
4. Την συνεργασία των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά με ξένο Οίκο (24-7-1998).
5. Την συνέχιση της διαδικασίας του Προγράμματος με κατάθεση προσφοράς από τα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. σε συνεργασία από τον προτεινόμενο από αυτά ξένο Οίκο FS/HDW (9-10-1998).
6. Την Ανάθεση της ναυπήγησης τριών Υποβρυχίων Γερμανικού τύπου 214 στα ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε. (26-7-1999).
7. Τα Υποβρύχια να ναυπηγηθούν με την συνεργασία του Γερμανικού Οίκου FS/HDW (26-7-1999).
8. Εξουσιοδότησε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας -και τον Υπουργό Οικονομίας- να ολοκληρώσει το πρόγραμμα το ταχύτερο δυνατόν, δηλαδή αφού το ΚΥΣΕΑ πήρε όλες τις σχετικές αποφάσεις εξουσιοδότησε τον Υπουργό να διεκπεραιώσει όλες τα διαδικαστικά και τεχνοκρατικά θέματα για την υπογραφή της σύμβασης (26-7-1999).

Όλα τα ανωτέρω προκύπτουν από τη δικογραφία που είχε διαβιβασθεί στη Βουλή – η οποία βρίσκεται στην κατοχή Υμών κύριε Πρόεδρε- αλλά επίσης επιβεβαιώνονται και από την από 28/02/2012 Πορισματική Αναφορά (σε συνέχεια της από 18/3/2011) των Υπαλλήλων του ΣΔΟΕ Χ. Αθανασόπουλου και Π. Χελιώτου (αρ.

πρωτ. 1772/28-02-2012 προς Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών – αρ. πρωτ. ΕισΠρΑθ 22/3/2012).

Επομένως, η απόφαση για την επιλογή των συγκεκριμένων υποβρυχίων ελήφθη από το ΚΥΣΕΑ κατόπιν πρότασης του Πολεμικού Ναυτικού, του ΣΑΜ και του ΣΑΓΕ, ήτοι από συλλογικά όργανα με αποφασιστική αρμοδιότητά και ΟΧΙ από εμένα και επομένως δεν πληρούται στο πρόσωπο μου η προϋπόθεση στοιχειοθέτησης του αδικήματος του άρθρου 235 ΠΚ, ήτοι της ενέργειας του υπαλλήλου που ανάγεται στο κύκλο των καθηκόντων του, αφού εγώ ως ΥΕΘΑ δεν είχα αποφασιστική αρμοδιότητά κατά την έννοια του Διοικητικού Δικαίου.

Εάν λοιπόν θεωρείτε κ. Ανακριτά ότι η επιλογή των συγκεκριμένων υποβρυχίων δεν υπήρξε επωφελής για το Ελληνικό Κράτος και ότι στο πλαίσιο των συναφών συμβάσεων υπήρξαν αξιόποινες πράξεις παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας, θα πρέπει να καλέσετε και να εξετάσετε (είτε ως μάρτυρες, είτε ως υπόπτους) το σύνολο των μελών του ΚΥΣΕΑ, του ΣΑΜ και του ΣΑΓΕ (στις συνθέσεις τους κατά τον κρίσιμο χρόνο).

Εξάλλου, από την ενώπιον Υμών δικογραφία προκύπτει ότι είχε διαβιβασθεί στην Βουλή η ίδια δικογραφία από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου μέσω του κ. Υπουργού της Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου και των λοιπών μελών της κυβέρνησεως που αποφάσισαν την απευθείας ανάθεση της ναυπήγησης υποβρυχίων τύπου 214 στα Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. και τα Γερμανικά Ναυπηγεία FS/HDW».

Με δεδομένο επομένως ότι η ποινική δίωξη ασκήθηκε **in rem** και Εσείς έχετε αναλάβει την προσωποποίηση και κλήτευση των κατηγορουμένων, εν όψει και του ανωτέρω εγγράφου του κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, θα πρέπει να επεκτείνετε την έρευνα Σας και στα λοιπά εμπλεκόμενα πρόσωπα.

γ. Ήδη κατά την διάρκεια της συναφούς Προκαταρκτικής Διαδικασίας της Βουλής είχα ήδη υποβάλλει σχετικό αίτημα στο οποίο τόσο τα μέλη της Επιτροπής, όσο και η Ολομέλεια της Βουλής απέφυγαν να απαντήσουν. Το ίδιο αίτημα υπέβαλα προφορικά και στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών πλην όμως απερρίφθη. Στο αίτημα αυτό επανέρχομαι σήμερα ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ για την διενέργεια ανακριτικών πράξεων και δη για την κλήτευση κατ' αρχήν ως μαρτύρων των μελών

του ΚΥΣΕΑ που έλαβε τις συναφείς αποφάσεις για την σύναψη των συμβάσεων προκειμένου να διευκρινισθεί:

α) Ποιος ήταν αρμόδιος και στα καθήκοντα ποιού (φυσικού προσώπου ή συλλογικού οργάνου) αναγόταν η απόφαση για την επιλογή των συγκεκριμένων όπλων;

β) Εάν εγώ ως ΥΕΘΑ αποφάσισα (ή είχα την αποφασιστική αρμοδιότητά) για την ανάθεση της προμήθειας και της επισκευής των υποβρυχίων και της προμήθειας των οπλικών συστημάτων TOR-M1 ή εάν αποφάσισε ομόφωνα το σύνολο του ΚΥΣΕΑ ;

γ) Εάν εγώ ως ΥΕΘΑ πρότεινα τα συγκεκριμένα όπλα ή το Πολεμικό Ναυτικό και τα αρμόδια Συμβούλια ;

δ) Εάν οποιοδήποτε μέλος του ΚΥΣΕΑ δέχθηκε από εμένα κάθε είδους πίεση ή προτροπή να ψηφίσει υπέρ της συγκεκριμένης επιλογής;

Σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 2 ΚΠΔ « Κατά την ανάκριση γίνεται καθετί που μπορεί να βοηθήσει την εξακρίβωση της αλήθειας, εξετάζεται και βεβαιώνεται αυτεπαγγέλτως όχι μόνο η ενοχή, αλλά και η αθωότητα του κατηγορουμένου... ».

Σύμφωνα με το άρθρο 274 ΚΠΔ «...Όποιος ενεργεί την εξέταση πρέπει να ερευνά με επιμέλεια κάθε περιστατικό που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια».

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. δ' ΕΣΔΑ «πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να εξετάση ή ζητήση όπως εξετασθώσιν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχη την πρόσκλησιν και εξέτασιν των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τους αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας», ενώ κατά το άρθρο 14 παρ. 3 εδ. ε' ΑΣΑΠΔ «κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για ποινικό αδίκημα απολαύει σε πλήρη ισότητα τις ακόλουθες τουλάχιστον εγγυήσεις: [...] ε) να εξετάσει ή να ζητήσει την εξέταση των μαρτύρων κατηγορίας και να εξασφαλίσει την παρουσία και την εξέταση των μαρτύρων υπεράσπισης με τους ίδιους όρους που ισχύουν για τους μάρτυρες κατηγορίας».

Σύμφωνα με την υπ' άρ. 2464/05 απόφαση του Αρείου Πάγου (σε Συμβ) (ΠΛογ 05/2178) αναιρείται το παραπεμπτικό βούλευμα για έλλειψη αιτιολογίας δεχόμενος ο Άρειος Πάγος ότι «επιχειρηματολογία που αντιβαίνει τόσο στην αρχή της ποινικής δίκης όσον και στην αρχή της δίκαιης δίκης και ιδίως στο τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου, σύμφωνα με την αρχή της αναζήτησης της ουσιαστικής αλήθειας οι φορείς της ποινικής εξουσίας έχουν το καθήκον προς αυτεπάγγελτη ανακάλυψη της αλήθειας, ενώ την απόδειξη επωμίζεται εξ ολοκλήρου ο δικαστής και το δικαστήριο...πράγματι στο άρθρο 239 ΚΠΔ ορίζεται..... όσο και στο τεκμήριο της αθωότητας του κατηγορουμένου, κατά το οποίο ο

κατηγορούμενος δεν έχει υποχρέωση να αποδείξει την αθωότητα του και κάθε αμφιβολία ερμηνεύεται υπέρ του».

Για όλους τους ανωτέρω λόγους αιτούμαι όπως καλέσετε και εξετάσετε ως μάρτυρες τα προαναφερόμενα πρόσωπα – μέλη του ΚΥΣΕΑ και μάλιστα κατ' αντιπαράσταση με εμένα κατ' αρ. 225 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ, επιφυλασσόμενος ρητά για την πρόταση και άλλων μαρτύρων προς κλήτευση.

4. Τέλος, ως προς την δήθεν ανάθεση της προμήθειας των οπλικών συστημάτων TOR-M1 δυστυχώς αδυνατώ να τοποθετηθώ και να προβάλλω υπερασπιστικούς ισχυρισμούς και ως εκ τούτου **ΔΕΝ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΙ επ' αυτών** καθώς ο περιορισμένος χρόνος προετοιμασίας δεν ήταν επαρκής για την μελέτη του επιμέρους ογκωδέστατου φακέλου που ετέθη υπόψη ημών. Σε κάθε περίπτωση, η Βουλή είχε ερευνήσει κατά το παρελθόν την σχετική υπόθεση και έκρινε, όπως κατεγράφη σε σχετικό Πόρισμα –ως μόνη αρμόδια για την άσκηση ποινικών διώξεων σε βάρος Υπουργών κ.λπ.- ότι δεν προέκυψε κανενός είδους ποινική ευθύνη.

Περαιτέρω δε, ουδόλως εκλήθην κατ' αρ. 31 παρ. 2 ΚΠΔ στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας να παράσχω εξηγήσεις ως ύποπτος για την συγκεκριμένη περίπτωση των οπλικών συστημάτων TOR-M1, η οποία αποτελεί προϋπόθεση για την κίνηση ποινικής δίωξης για τα κακουργήματα (δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις που καθορίζουν την άσκηση και κίνηση της ποινικής δίωξεως από τον Εισαγγελέα) αλλά και όρο διασφάλισης των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου με αποτέλεσμα να επέλθει απόλυτη ακυρότητά της παρούσας διαδικασίας αλλά και της ασκηθείσας ποινικής δίωξης με δεδομένο ότι σήμερα κατά το στάδιο της τακτικής ανάκρισης αδυνατώ να προβάλλω τους υπερασπιστικούς μου ισχυρισμούς και δεν απολογούμαι (AD HOC βλ. σελ. 77 του εισαγγελικού πορίσματος και ΑΠ 827/2011 ΝΟΜΟΣ όπου γίνεται δεκτό ότι δεν επέρχεται στην περίπτωση αυτή απόλυτη ακυρότητά εφόσον ο κατηγορούμενος προέβαλλε υπερασπιστικούς ισχυρισμούς και απολογήθηκε επί της συγκεκριμένης κατηγορίας).

III. 1. Ως προς την δήθεν από μέρους μου σύσταση και συμμετοχή με άλλα πρόσωπα σε οργάνωση που είχε σκοπό την διάπραξη νομιμοποίησης εσόδων προερχόμενων δήθεν από το έγκλημα της κατ' εξακολούθηση παθητικής δωροδοκίας σε βάρος του Δημοσίου ισχύουν κατ' αρχήν όσα αναφέρθηκαν αρχικά σε σχέση με το αδίκημα της

παθητικής δωροδοκίας ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

2. Περαιτέρω, σύμφωνα με το **άρθρο 45 παρ. 3 ν. 3691/08** «Στις περιπτώσεις εξάλειψης του αξιόποινου, αθώωσης λόγω του ότι η πράξη κατέστη ανέγκλητη ή απαλλαγής του υπαιτίου από την ποινή λόγω ικανοποίησης του ζημιωθέντος για το βασικό αδίκημα, για το οποίο προβλέπεται ότι η ικανοποίηση του ζημιωθέντος επιφέρει αυτό το αποτέλεσμα, αίρεται το αξιόποινο ή κηρύσσεται αθώος ή απαλλάσσεται αντίστοιχα ο υπαίτιος από την ποινή και για τις συναφείς πράξεις νομιμοποίησης εσόδων. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται όταν το αξιόποινο εξαλείφθηκε λόγω παραγραφής».

Στην προκειμένη περίπτωση, το Δικαστικό Συμβούλιο του άρθρου 86 παρ. 4 Σ. (Α.Ε.Δ.) με το υπ' άρ. 1/2011 βούλευμά του κήρυξε **απαράδεκτη** την ποινική δίωξη σε βάρος μου για το βασικό αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας λόγω της εξάλειψης του αξιόποινου της πράξης εξαιτίας της παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και αρ. 3 παρ. 2 ν. 3126/03.

Ως εκ τούτου και εφόσον εξαλείφθηκε το αξιόποινο της παθητικής δωροδοκίας λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας –και όχι λόγω παραγραφής- εφαρμόζεται κατ' αρ. 2 ΠΚ ως ευμενέστερος νόμος το **άρθρο 45 παρ. 3 ν. 3691/08** **αίρεται το αξιόποινο και συμπαράγεται το αδίκημα**.

Ως εκ τούτου έχω κληθεί να απολογηθώ επί παραγεγραμμένων και μη αξιόποινων πράξεων και θα έπρεπε κύριε Ανακριτά κατ' **αρ. 247 παρ. 1 ΚΠΔ** να έχετε διαφωνήσει και να έχετε αρνηθεί την εκτέλεση της παραγγελίας της κας Εισαγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών καθώς κατά την ανωτέρω διάταξη «Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα να μην εκτελέσει την παραγγελία του εισαγγελέα για την ενέργεια κύριας ανάκρισης, μόνο αν θεωρεί τον εαυτό του αναρμόδιο ή αν η πράξη δεν έχει αξιόποινο χαρακτήρα ή αν παραγράφηκε το αξιόποινο ή αν υπάρχουν λόγοι που εμποδίζουν ή αναστέλλουν την ποινική δίωξη».

3. Κατά το χρόνο ισχύος του ν. 2331/95 προϋπόθεση στοιχειοθέτησης του συναφούς αδικήματος υπήρξε η μη ταυτοποίηση των δραστών του βασικού εγκλήματος και εν συνεχεία του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από την προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητάς, αφού τότε θα επρόκειτο για αυτουπόθλαψη και διπλή αξιολόγηση του αξιόποινου καθώς τότε ο δράστης

τιμωρείται μια φορά για το αδίκημα που τέλεσε και μια φορά επειδή κράτησε και «επένδυσε» ή «τοποθέτησε» όσα απέκτησε από την προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητα (ΑΔ ΗΟC ΑΠ 1057/08 ΠοινΔικ 2009/147 επ.)

Επομένως, στην προκειμένη περίπτωση η αποδιδόμενη σε εμένα κατηγορία κείται εκτός του κυρωτικού του ν. 2331/95 κανόνα δικαίου.

4. Τέλος σε επίπεδο ουσίας μου αποδίδεται ότι από κοινού με άλλους:

- σύστησα τις εταιρίες BLUEBELL, NOBILIS και TORCASO και υπήρξα αφανής – πραγματικός δικαιούχος και ιδιοκτήτης αυτών.
- υπήρξα «διευθυντής» οργάνωσης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες.
- πραγματοποίησα μέσω των προαναφερόμενων εταιριών τραπεζικές συναλλαγές.
- απέστειλα εμβάσματα σε Τράπεζες προς απόκρυψη περιουσίας.
- αγόρασα ως πραγματικός – αφανής ιδιοκτήτης ακίνητη περιουσία μέσω των προαναφερόμενων εταιριών.
- προέβην σε ανακαίνιση διενέργεια κατασκευαστικών εργασιών επί ακινήτων.
- κατέθεσα σε τραπεζικό λογαριασμό τα μισθώματα ακινήτων.

Αρνούμαι κατηγορηματικά τα παραπάνω και δηλώνω ότι αποτελούν προϊόν υποθέσεων, επαγωγικών συλλογισμών και σκέψεων και όχι προϊόν αποδείξεων καθώς δεν υφίσταται το οποιοδήποτε στοιχείο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι εγώ είμαι ο «πραγματικός» ιδιοκτήτης των εταιριών ή ότι συνδέομαι με τραπεζικούς λογαριασμούς ή με αποστολή ή λήψη χρημάτων ή «αφανής» ιδιοκτήτης ακινήτων.

Εξάλλου, από τους ελέγχους του ΣΔΟΕ και της Αρχής για το ξέπλυμα του βρώμικου χρήματος δεν προέκυψε η παραμικρή σε βάρος μου ένδειξη.

Ως εκ τούτου αιτούμαι όπως κατ' αρ. 239 παρ. 2 και 274 ΚΠΔ καθώς και κατ' αρ. 6 παρ. 3 εδ. δ' ΕΣΔΑ και άρθρο 14 παρ. 3 εδ. ε' ΔΣΑΠΔ **καλέσετε και εξετάσετε ως μάρτυρες και μάλιστα κατ' αντιπαράσταση** με εμένα κατ' αρ. 225 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ:

- Οποιονδήποτε – οποιουσδήποτε υπαλλήλους του ΣΔΟΕ κρίνετε Εσείς ικανούς προς τούτου καθώς και
- Τον Πρόεδρο της Αρχής για το ξέπλυμα Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Νικολούδη

προκειμένου να καταθέσουν εάν έχουν αποδειχθεί τα προαναφερόμενα και περιεχόμενα στο κατηγορητήριο περί νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητά και να τους υποβάλλω τις δέουσες ερωτήσεις.

IV. Όπως εξαρχής δήλωσα η σε βάρος μου έκδοση εντάλματος σύλληψης δεν υπήρξε αναγκαία στην προκειμένη περίπτωση αφού παραβιάσθηκε η αρχή της αναλογικότητάς με δεδομένο ότι υφίσταται ήδη σε βάρος μου απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και αφαίρεση διαβατηρίου από τον Εφέτη Ανακριτή κ. Θ. Κανελλόπουλο, ενώ η αναφορά σε ενδεχόμενο τέλεσης νέων εγκλημάτων έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το κατηγορητήριο που Εσείς συντάξατε αφού μου αποδίδεται η τέλεση των επίδικων πράξεων πρώτον έως το έτος 2010 και δεύτερον υπό την ιδιότητα του Υπουργού που ανέθεσε δήθεν την προμήθεια οπλικών συστημάτων σε αλλοδαπές εταιρίες. Με δεδομένο ότι δεν είμαι πλέον Υπουργός ή βουλευτής και με δεδομένο ότι σύμφωνα με όσα υποστηρίζετε η αποδιδόμενη ενέργειες και μάλιστα σε πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης περαιώθηκαν κατά το έτος 2010, δεν τίθεται κανένα ζήτημα τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων.

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε δεν είμαι πλέον Υπουργός και επομένως δεν έχω κανενός είδους δικαιοδοσία ανάθεσης έργων προμήθειας και υπογραφής συναφών συμβάσεων για οπλικά συστήματα όπως κατηγορούμαι. Ως εκ τούτου δεν θα μπορούσα να προβώ σε κανενός είδους αξιόποινη πράξη.

Έχω γνωστή και μόνιμη διαμονή.

Δεν υπήρξα ποτέ φυγόδικος ή φυγόποινος ή ένοχος για απόδραση ή παραβίασης περιοριστικών όρων.

Δεν έχω κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες διαφυγής.

Εκ της απώλειας της ιδιότητας μου ως ΥΕΘΑ προκύπτει ότι εξ αντικειμένου δεν είναι δυνατή η από μέρους μου τέλεσης συναφών εγκλημάτων, γεγονός το οποίο και Εσείς επιβεβαιώνεται αφού μου αποδώσατε αξιόποινες πράξεις έως το 2010. Επομένως από το 2010 έως σήμερα γίνεται αποδεκτό ότι σε καμία αξιόποινη πράξη ουδέποτε προέβην. Γιατί λοιπόν να προβώ τώρα, μετά από ένα διάστημα διετίας όπου δεν υπήρξε κατά την δική Σας άποψη ουδεμία αξιόποινη από μέρους μου πράξη;

Είμαι παντρεμένος με την Βασιλική Σταμάτη και πατέρας ενός ανήλικου τέκνου.

Επειδή αντιμετωπίζω σοβαρά προβλήματα υγείας.

Επειδή η προσωρινή κράτηση αποτελεί το έσχατο μέτρο καταναγκασμού.

Επειδή οι σκοποί της ποινικής δίκης μπορούν να επιτευχθούν με άλλα ηπιότερα μέσα.

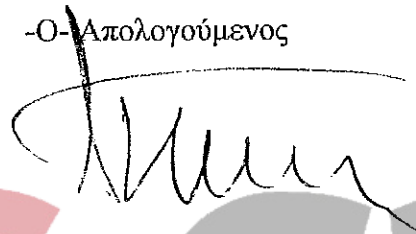
ΥΠΟΜΝΗΣΚΩ τα ανωτέρω

ΑΙΤΟΥΜΑΙ την διενέργεια των προαναφερόμενων ανακριτικών πράξεων

ΑΙΤΟΥΜΑΙ όπως αφεθώ ελεύθερος με τον περιοριστικό όρο της απαγόρευσης
εξόδου από τη χώρα και της τακτικής εμφάνισης ενώπιον των Αρχών.

Αθήνα, 16/4/2012

-Ο- Απολογούμενος

enikos.gr